ČASOPIS O ŽIVLJENJU V DOMU
LETNIK 11
JANUAR – 2020

LE ENO JE POTREBNO

Premišljevanje ob jaslicah

»Gospod, nič se ni spremenilo. Vse je tako kot takrat, ko si prišel med nas!?«

Ali je res vse enako? Vprašanje postavljam sebi in tebi: Ali je še kaj mesta za upanje? Ali se zares splača napotiti v Betlehem? Odgovarjam svojemu srcu, ki pričakuje luč v temini srca: Da! Betlehem je spremenil svet … spremenil je puščavo zagledanosti vase … in edino v Novorojenem Odrešeniku je odrešujoče vedno novo upanje!

Kaj je drugače od lanskega praznika? Sem se skrivnosti vere približal ali pa oddaljil? Kdo je Jezus – zame?

Najbolje se bo ob teh vprašanjih ozreti spet na začetek. Pri tem nas lahko vodi naslednja zgodba: Zgodila se je v noči, ki se imenuje sveta. V tisti noči je zasvetila svetla luč in Božji angel je oznanil pastirjem rojstvo Božjega Sina, Odrešenika sveta.

Pastirji, modri z Vzhoda in drugi so prišli, da bi počastili dete, novorojenega Kralja. Jaslicam so se približale tudi tri sumljive osebe. Takšnih ljudi pri jaslicah še ni bilo. Prvi je bil ogrnjen v cunje, drugi je imel verige na rokah, tretji pa skuštrane lase in nemiren, iščoč pogled. Stali so pred jaslicami in nemo zrli v otroka …

Tedaj je prvi stopil bliže in rekel otroku: »Prišel si v svet stiske, nadloge, dvoma … Zato ti prinašamo, kar imamo skupnega s teboj.« Vzel je cunje, jih položil k jaslicam in pokleknil z besedami: »Tukaj, vzemi moje

cunje. Potreboval jih boš, ko ti bodo vzeli obleko, ko boš nag in zapuščen. Spomni se tedaj name.«
Drugi je položil eno svojih verig k otrokovi roki: »Vzemi moje vezi. Pretežke so zame. Nosil jih boš, ko boš odrasel. Vklenili te bodo in te zvezanega odpeljali. Spomni se tedaj name.«
Tretji se je globoko sklonil k otroku: »Vzemi moje dvome in mojo zapuščenost od Boga. Preveč me težijo. Ko bo prišel čas, jih odnesi pred Boga z močnim krikom.«
Marija je s svojimi rokami prestrašena zaščitila otroka, Jožef pa je osupel zgrabil za cunje in verigo, da bi jih odstranil. Toda, niso se dali odstraniti. Otrokove oči so se mirno ozirale k možem. Končno so se dvignili in dejali: »Zdaj smo našli kraj, kjer lahko odložimo svoja bremena. Otrok nam bo pomagal nositi naše trpljenje, bremena in bolečine vse življenje. Nismo več sami in zapuščeni. Hvala ti za Tvojo Ljubezen. Razodeni in prinesi nam to, česar nimamo, da bomo imeli še več skupnega s teboj.«

Dovoli Jezusu, da te nagovori, izroči mu vse in mu sledi …

(Vir: http://nadskofija-ljubljana.si/pastorala/gradiva/bozicni-cas/)
Amicus Dei

OB JASLIH

Tako je sveto – rojeno v življenje …
Drobno, krhko, a večno – Bog z nami!
V tej noči skrivnostni me uči malo dete,
ko sedem pred jasli in dušo odprem,
za vse, kar je presežno.

Sredi noči jok Novorojenca je zbudil pastirje,
preproste, čuječe ljudi.
Sredi življenja ni nič drugače …
Krhki kot dete zajokamo v noči,
ranljivi in goli v »štali« življenja,
kjer ne moremo preživeti brez naročja ljubezni.
Le preprosti, čuječi ljudje, zaslišijo jok v temni noči
in obiščejo najbolj ranljivo (v nas).

Dete se smeje,
ko, v toplino objeto, zre v ljubeče oči
in sesa mamino mleko.
Ona ob možu, ki ji daje zavetje, ve,
da bo zmogla materinstvo v tem hlevu,
obdana od oslov in krav …
On ob molitvi zasliši glas angela
in se zave, kako mora varovati ženo in sina,
da bo ob njej zmogel očetovstvo prav temu otroku …

Tudi jaz potrebujem za smeh naročje ljubezni,
ljubeče oči, ki zrejo vame,
in mleko, ki me hrani v globini.
Žena potrebuje ob sebi moža,
da zmore materinstvo v življenju
in poskrbi za otroka tako, kot je prav;
čeprav je kdaj v stiski in obdana od ljudi,
ki menda vedno vedo, kako se obnašati v »štalah« življenja.
In mož bo ob ženi spoznal,
kako naj bo oče v družini,
kako naj varuje in svetu predstavi svojo družino.
Odprla bosta vrata,
da vstopijo modri,
in s hvaležnostjo sprejela plemenita darila.

Tadeja

SVETNIKI – BOŽJI PRIJATELJI

Sv. Marjeta Ogrska (1242–1270)

Svetih Marjet je na svetniškem koledarju katoliške Cerkve dvajset, današnja, po rojstvu ogrska princesa, po poklicu pa redovnica dominikanka, je prva po vrsti. Njeno polno ime je Margareta; našim ušesom bolj domača oblika Marjeta je verjetno nastala iz oblike Margeta.

Na slovenskih tleh je sv. Marjeta Ogrska najbolj češčena v Prekmurju, ki je bilo v preteklosti povezano z Ogrsko. Marjetin oče je bil ogrski (ali

madžarski) kralj Bela IV., njena mati Marija pa je bila bizantinska princesa in je prišla s cesarskega dvora v Carigradu. V letu pred Marjetinim rojstvom je Ogrsko hudo prizadel vpad divjih Mongolov. Kralj Bela IV. se je zaobljubil, da bo prihajajočega otroka popolnoma posvetil Bogu, če ga reši iz te nesreče. Njegova prošnja je bila uslišana in besedo je tudi držal. Ko se je ob koncu leta 1242 rodila Margareta, jo je v 4. letu starosti že izročil v vzgojo dominikankam v Vesprimu. Ko ji je bilo deset let, je prišla v samostan na Zajčji otok na Donavi blizu Budimpešte, ki ga je dal zgraditi kralj Bela, in tam je ostala vse do smrti. Po njej so pozneje otok preimenovali v Marjetin otok.

Marjeta se je z vsem srcem oklenila redovniškega življenja in za vzornico si je izbrala svojo svetniško teto Elizabeto Turinško (njen god obhajamo 17. novembra). Izprosila si je dovoljenje, da je smela že z dvanajstimi leti napraviti redovne zaobljube. Ko se je razcvetela v zalo dekle, so ji ponudili spregled obljub, če se hoče poročiti s poljskim princem Boleslavom ali z neapeljsko-siciljskim kraljem Karlom. Oba je gladko zavrnila, očeta pa pograjala, kaj vendar dela zanjo ženitne načrte, ko pa jo je zaobljubil Bogu. Poslej je imela mir. Bila je srečna in svoj redovniški poklic je imela za najvišjo doseženo čast.

Ta kraljevska hči je neverjetno vzljubila uboštvo, ponižnost in skromnost. Oblačila se je revno, veselila se je vsakega nizkega dela in rada je stregla bornim sestram. Moč je črpala iz evharistične daritve, zlasti iz sv. obhajila, čeprav ga je po tedanji navadi smela prejemati le nekajkrat na leto. Na obhajilo se je pripravljala z bedenjem in postom. Rada je premišljevala, kar je prebrala v Svetem pismu in latinskem molitveniku. Izbrala si je modrega spovednika in duhovnega voditelja. Tako je postala zares Božji otrok, ki že na zemlji čaka, kdaj jo večni Oče pokliče k sebi. Pogosti in hudi posti so Marjeto telesno izčrpali. Tako je 18. januarja 1270 ugasnila, ko je dopolnila komaj 28 let. Že naslednje leto je njen brat, kralj Štefan V., v Rimu sprožil proces, da jo razglase

za blaženo. Vse je bilo že urejeno, pa so spise v Avignonu, kamor so šli papeži iz Rima, izgubili. Njeno svetništvo je bilo uradno potrjeno šele leta 1943, v domovini pa so jo (podobno kot sv. Emo Krško) imeli takoj po smrti za svetnico in jo močno častili.

Če vemo, da ime Margarita po naše pomeni »biser«, se ne bomo čudili, da je med našimi ženami in dekleti zelo veliko Marjet, Marjetic, Marjetk, Metk, nekaj manj Margaret ali Gret. Nekatere godujejo danes, večina pa 20. julija, ko je spomin sv. Marjete Antiohijske, ki je ena od 14-ih pomočnikov v sili in jo povezujejo s sv. Barbaro in sv. Katarino ter jim pravijo »tri sveta dekleta«.

Pripravila Marica

LITERARNI KOTIČEK

Molitve nekoč

V literarni kotiček smo dodali še stare molitve, ki ste se jih naučili od staršev, starih staršev, sorodnikov ... pa jih še nismo slišali ali pa so pozabljene. Zapišite jih in pošljite, z veseljem jih bomo objavili. Pripišite tudi, kdaj in kdo vas je molitev naučil.

Čuj, Marija, klic srca,
saj si vsa usmiljena,
ti, mogočna sveta mati,
moraš vedno pomagati,
ko nikjer pomoči ni,
naše upanje si ti.

Tam na vrtu Oljske gore
naš zveličar sam kleči,
samotna žalost ga premore,
on krvavi pot poti.
A še hujše so težave,
vidi strašno dolgo pot,
a učencem trudne glave,
trdno spe, počivajo.

Fani Anžlovar

Staro leto je minilo, novo nam je nastopilo.
Kakor blisk goreč, šlo je staro preč
in nazaj ga ne bo več.

Francka Cimermančič

Poglej svoje dlani, kako so čudovito mehke! Z njimi si danes naredil nekaj velikega. Morda nekaj za svojega bolnega soseda, morda za otroka, ki nima staršev, za nemočnega v domu ostarelih; morda klošarju, ki te je prosil za svojo merico žganja, morda onemoglemu starcu, ki te je prosil, da mu pomagaš čez cesto, ali močan stisk dlani znancu ob izgubi svojega najbližjega ...
Naj naše dlani nikdar ne ostanejo zaprte za pomoči potrebnim. S stiskom rok krepimo druge in hkrati bogatimo sami sebe.

Urša K.

»V šolo pojde mali Ivanček,«
mamica veli,
»Kaj bo v šoli,
ta zaspanček!«
oče zarohni.

Prav vesel v šolo grem,
dosti novega že vem.
Kar naučil sem se v šoli,
tega jaz pozabim nikoli.

Fani Anžlovar

Novinarka radia Primorski val je povprašala naše stanovalce, kako so včasih praznovali božič. Ga. Marija je med drugim zapela dve pesmi, ki so jih takrat prepevali.

Dober večer, kristjani,
al' spite, čujete,
al' to staro leto
Bogu darujete?

Ena zvezda gori gre,
izza tetine gore,
za to zvezdo zdaj gredo.
Kam jih pelje, ne vedo.

Ko pridejo v Jeruzalem,
tamkaj vprašati gredo.
In učenci k' ne vedo,
brž v bukve gledat gredo.
Ko pridejo tja v Betlehem,
tamkaj detece najdejo,
nizko se priklanjajo,
mu darove ponujajo.

Zadaj pa poprosimo
za en mali dar,
vino, šnopca al' pa denar.

Če ne boste nič darval',
bomo vam pa
hčerko ukral'.

Marija Dragman

SPOMINSKE DROBTINICE

Obiskal nas je ŽPZ Društva invalidov in upokojencev

V sredo, 11. 12. 2019, nas je obiskal Ženski pevski zbor Društva invalidov in upokojencev Logatec pod vodstvom dirigenta Matija Logarja. Popestril nam je dan s petjem narodnih in umetnih pesmi.

Najprej nam je zapel štiri slovenske narodne pesmi. Govorile so o ljubezni, rožmarinu in pomladi. Prav ta mi je

bila najbolj všeč. Ko si v letih, pozimi težko čakaš na pomlad.

Potem je napovedovalec recitiral pesem o novem letu in napovedal še tri narodne pesmi. Napovedovalca sem na videz poznala, ne poznam pa njegovega imena in priimka.
V drugem delu pa je zbor pel ob spremljavi harmonikarja Petra Črnilogarja. Zapel nam je pesem Sera, sera, eno Avsenikovo in dve Slakovi; in sicer Čebelarja in V dolini tihi. Ti dve smo peli z njimi. Peter Černilogar je zaigral še nekaj melodij.

Napovedovalec nam je na koncu rekel, naj počakamo, ker bo prišel Miklavž. In res je prišel Miklavž s parkljem. Miklavž nas je tudi obdaril. Vsi veseli smo se vrnili v svoje sobe.
Takih obiskov si še želimo.

Karolina Medvešček

Božični večer

Atek je iz papirja izrezal figure za jaslice. Z zobotrebci jih je utrdil, da so stale pokonci. Nabral je mah in z njim obložil hlevček. Jaslice je postavil v Bohkov kot, kjer so stale do svečnice.

Mama je pripravila večerjo, ki so jo sestavljale klobase kožar'ce, ajdovi žganci in repa. Spekla je orehovo potico. Orehi so zrasli na domačem vrtu. Na božični večer smo zmolili tri rožne vence in peli božične pesmi. V družini je bil organist in veliko se je prepevalo. Ob polnoči smo vsi družinski člani odšli k polnočnici v farno cerkev sv. Vida.

Marica Rupnik

Pa smo jo dočakali – pravljično deželo v JD

Oklevala sem, ali naj se odzovem na vabilo obiska pravljične dežele 14. 12. ali naj raje čas izkoristim kako drugače. Pa sem se odločila, da gremo (moji trije otroci in jaz) na sončno in zasneženo soboto v »pravljično deželo«. Ob vstopu sem bila navdušena – slišala sem zvoke kitare in petje znanih pesmi, in videla otroke, ki z navdušenjem ustvarjajo ptičje hišice. Ob tej delavnici pa je vabila delavnica krašenja piškotov, kjer smo se seveda najdlje zadržali.☺ Otroci so imeli tudi možnost barvanja okraskov za smrečico, barvanje pobarvank ... Mimo nas so se sprehajali pravljični junaki, ki so jih otroci z navdušenjem

opazovali. Otroke je očaral grad na odru in prijaznost vseh zaposlenih, ki so ta dan zabavali naše otroke.
Težko opišem, kako je bilo, saj je to težko napisati, a nekaj nepozabnega je bilo videti.

Zahvala prav vsem zaposlenim v DMM, ki ste izvedli to lepo prireditev in ste bili pripravljeni svoj čas nameniti našim otrokom. Upam, da za otroke še kdaj organizirate kaj podobnega in zelo si želim, da bi se odzvalo še več otrok, saj je bil ta čas za moje otroke zares pravljičen.

Obiskovalka s svojimi otroki ☺

Skriti gost – hišnik Milan

Srečanje Kofetkarjev v petek, 22. nov. 2019.
Program je bil skrčen, ker so se zaposleni poslovili od kolegice Tamare, ki odhaja. Nas je vse prisrčno stisnila, slovo res ni enostavno.
Navzoči so bili še ga. Marija Klančar, Meri, Saša, Mara s svojo vnukinjo Eliano ter voditeljica Terezija, ki si je kljub izrednim razmeram vzela čas za nas, Kofetkarje. Mala deklica Eliana, stara je 5 let, je narisala, kaj si želi, da ji prinese sv. Miklavž: kipec Marije z Jezusom. Pokazala nam je risbico, ki je bila res lepa. Upam, da se ji je želja izpolnila.
V ta naš skrčen program je zato vskočil naš hišnik Milan. No, malo smo le ugibali. Ker se je gospod pred časom že predstavil, je sedaj svoj življenjepis še dopolnil. Rodil se je leta 1970, živel je v Preserju. Zaposlen je bil v Litostroju, nato je sledila vojska. Postal je varnostnik na urgenci. Nato je odšel na svoje: lotil se je vgradnje in tesnitve oken in vrat. Tako je minilo 23 delovnih let. Otroci so rasli, zdravje je zaškripalo. Zato je iskal drugo službo bolj blizu doma. Poprej je bil veliko odsoten. To se pozna pri prvem otroku. Ima namreč tri sinove: Gašperja, Matevža in Martina. Prvi je zaposlen pri nas, negovalec, drugi bo lesarski tehnik, tretji je še osnovnošolec. Na vprašanje, kako je osvojil dobro ženo, modro odgovori, da je uspel celo v delovni obleki in

ne v fraku. Doda, da je pomembno srce. Modro razmišlja tudi o staranju. Meni, da je moški med 30-imi in 40-imi leti na vrhuncu moči. Je pa Milan pel tudi v pevskem zboru. Zato smo ga pobarali, da nam na dan sv. Cecilije nekaj zapoje. In ubogal je, a tudi mi smo mu pomagali. *Pleničke je prala pri mrzlem studenc …*

V Domu sodeluje tudi pri raznih dogodkih. Ko so uprizorili igro srečanje peric pri vodnjaku, je igral sosedovega fanta, frajerja. Med petjem se je približal mamici lahkega značaja; le namignil ji je, pa je takoj odšla za njim in v trenutku je kar pozabila na svojega dojenčka v vozičku … Kdor zna, pač zna…😊 No, kot fant je s skupino veseljakov vandral okrog, »rožice« so videli povsod.

Delo v DMM je blizu doma, rad dela in se tudi znajde v različnih situacijah. Včasih pa poišče pomoč zunanjih strokovnjakov.

Na koncu je pripomnil, da je bil doma, v Preserju, zelo lep razgled, odprt, na celotno okolico. Tu, v Logatcu, kamor se je priženil, pa je svet bolj zaprt, tudi pogled in ljudje. Dal nam je nasvet. »Človek naj se umiri, malo pogleda nazaj in se pripravi na Jezusov prihod, še posebno v dneh, ki so pred nami.« Za slovo smo skupaj zapeli *Pojdem na Štajersko, gledat kaj delajo …*

Hvala za obisk in pomoč, ko v sobah po Domu kaj štrajka. 😊

Članica Kofetkarjev

Nastop seksteta – Šelestet

Z veseljem smo se zbrali ljubitelji petja 25. novembra v 5. nadstropju v Lazarju in čakali na prihod skupine. Ker smo bili stanovalci v veliki večini člani skupine Kofetkarji, smo si še v samooskrbi skuhali kavico. Pevke so naznanile svoj nastop, zaradi zadržanosti je ena pevka manjkala. Pojejo v zboru Adoramus. Skupina 6 deklet se je odločila, da svojo ljubezen do petja še nadgradi s samostojnimi nastopi. Zelo rade prepevajo na porokah. Pele so tudi na poroki našega g. Romana v logaški cerkvi.

Mladi glasovi so se razlegali po hodniku 5. nadstropja. Začele so s pesmijo *Če letal bi*, nadaljevale pa: *Rože na vrtu zelenem cveto, Šuštarski most, Dober dan, življenje* … Dodale so še znano pesem Abbe *Waterloo*, v angleškem jeziku. Ker so poslušalci še prihajali, so ponovno, na glasbeno željo, zapele *Če letal bi* …/če bil bi mir, bi se povsod po svetu naselil in vsem bi upanje delil./
Na koncu so pevke obljubile, da se še slišimo, ne samo vidimo. Hvala skupini Šelestet za lepe trenutke in seveda naši voditeljici Tereziji, ki nas tako lepo preseneča.

A. B., članica Kofetkarjev

Magnezij, vitamini, minerali

Srečanje Kofetkarjev 29. novembra 2019.
Poleg voditeljice Terezije in Saše so bili navzoči še gospa Mara, Mirela, nova stanovalka doma, gospa Pavla. Nekaj minut sta prisluhnila gostji tudi sestra Leonida in gospod hišnik Milan. Moderatorka Terezija je povabila osebo, katere predavanje bo še posebno prišlo prav v zimskem času. Skrita oseba je bila gospa Simona Možina Štifar iz Domžal. Predstavila nam je izdelke Doppel Herz, izdelke, ki jih prodajajo brez recepta v lekarni. Gospa je povedala, da prvič predava v domu, zato je bilo zanjo kot za nas to nekaj novega. S seboj je imela na dveh panojih seznam hitro delujočih pripravkov in pripravke, ki delujejo postopoma, in dalj časa učinkujejo. Ko človek dela, ima večje obremenitve, tako fizične kot psihične. Za sprostitev pomaga magnezij. Je mineral, ki pomaga pri delovanju naših organov. Pretirano pitje kave, pravega čaja, uporabe zdravil, stres povzročajo prekomerno izločanje magnezija iz telesa. Posledično pride do pomanjkanje tega dragocenega minerala. Poveča se tlak, nastopijo mišični krči, trzanje v vekah … V Domu imamo marsikatero težavo zaradi uživanja zdravil in njihovih stranskih učinkov. Pomagamo si s pravilno prehrano, dodatki. Če

pretirano uživamo C-vitamin, se ta izloči iz telesa; pri kalciju in magneziju pa ni dobro pretiravati. Pomembno je, da vemo, da morajo po zaužitju magnezijevega prehranskega dopolnila miniti 2 uri, preden lahko vzamemo zdravilo. Pred začetkom jemanja magnezija se je vedno potrebno posvetovati z zdravnikom zaradi zdravil, ki jih že redno jemljemo. Po 7 dneh se morajo težave zmanjšati. A pri napačni uporabi lahko magnezij povzroči napihnjenost, drisko … Gospa nam priporoča Mg 400 citrat, ki je organska oblika magnezija. Uravnava potenje in zelo ščiti pred stresom. Primeren je pred in v menopavzi. Dnevno vzamemo 1 tableto. Na voljo so tudi šumeče tablete, kjer je dodan še vitamin B6 in C-vitamin.

Za migrene in glavobole je primeren Mg 400 direkt. Ne smemo pa ga kombinirati z mlekom, čokolado. Za dobro spanje je priporočljiv Mg s sivko in meliso. Če potujemo, je priporočljivo vzeti s seboj Mg 400 direkt; vrečko stresemo direktno na jezik in ko se raztopi, vsebino pogoltnemo. Pozimi pa je zaradi pomanjkanja sonca priporočljiv Mg z D-vitaminom. Gospa nam je predstavila tudi omega 3 prečiščeno ribje olje, ki ga je priporočljivo jemati s tekočino. Za elastičnost kože je priporočljiv kolagen beauty, in sicer 1 ampula dnevno. Pred uporabo jo moramo pretresti. V njej je poleg Mg še vitamin A, vitamin C in cink. Če pa smo zaspani, potrebujemo Mg in B-vitamin.

Smo pa izvedeli tudi nekaj novosti glede naših protez. Tableto protefix damo skupaj s protezo v kozarec. Počakamo 3 minute, jo vzamemo ven, in damo nato zobke v čisto vodo za čez noč. Protez ne smemo čistiti z zobno kremo. Na plastiki nastajajo rezi, tu se nabirajo bacili. Vsi ti izdelki prihajajo direktno iz Nemčije. Za pravilno doziranje vprašajmo najprej osebnega zdravnika, še posebno, če smo na kaj alergični. Dodatni nasvet dobite v logaški lekarni pri gospe Jožici Maček, ki je že bila gostja pri nas. Doppel Herz ima še druge atraktivne izdelke, npr.: vroči napitek brusnice, bezga, granatnega jabolka. Biti moramo pozorni. Če je napitek vroč, uničimo vitamine in cink. Žajbelj, mentol in med pa pomagajo organizmu pri okrepitvi v zimskem času.

Gospe Simoni se res lepo zahvaljujemo za vse koristne nasvete in za vse izdelke, ki smo jih prejeli kot darilo. Še nasvidenje spomladi. Preden smo se razšli, smo se okrepčali še s pecivom, sokom in našo kavico.

A. B., članica Kofetkarjev

Aranžerka

Srečanje kofetkarjev 13. decembra 2019, na dan sv. Lucije, ko bomo kalili žito, da ozeleni do božiča. Naša moderatorka Terezija in gospa Saša sta zakriti osebi povečali višino, tako smo dalj časa ugibali hobi zakrite osebe. Končno smo uganili: gospa Irena, pri nas zaposlena, ima še popoldansko obrt CVIRENČK. Ustvarja razne umetnine iz papirja, izdeluje venčke, kleklja, zavija darila, šiva za otroke, starejše, vse po želji kupca. V Domu je zaposlena že 15 let. Prvo leto je delala v drugem domu. Tam jo je spretna stanovalka popeljala v svet ročnih del, klekljanje. Vesela je, česa vsega jo je naučila. Doma je iz Hotedrščice. Gospa Irena je pri nas, Kofetkarjih, že nastopila s svojo mamo Tino kot plesalka can-can-a. Tudi njena babi, Romana Pivk, Pr' Kova, neutrudno zbira starine. To je naša dediščina. V genih imajo ljubezen, da ohranjajo našo slovensko kulturo, prav vse Kovačeve, vsaka na svoj uspešen način. Pohvalno.

Naša moderatorka Terezija si je zamislila, da si Kofetkarji sami izberemo darilce, ki so bila na mizi, in ga nato tudi sami zavijemo; sami ali s pomočjo današnje gostje. Če pa naši prstki tega več ne zmorejo, smo imeli na razpolago tudi pomočnico Sašo. Ta darilca, ki smo jih skrbno zavili, bomo poklonili našim obiskovalcem, svojcem, sinovom, hčeram. To bo naše presenečenje za naše najdražje v tem mesecu obdarovanj in drobnih pozornosti. Pri aranžiranju pa je vedno vprašanje, ali bomo darilce poklonili ženski ali moškemu. Tako smo damam namenili bolj rožice, zelenje, močne barve, za moške pa smo izbrali bolj naravne barve in suhe okraske iz gozda.

Gospa Irena izdeluje tudi cvetje iz krep papirja in drugih materialov. S seboj je prinesla veliko dodatkov, s katerimi smo dekorirali. Tako smo vsi pridno ustvarjali, zavijali, aranžirali. Tudi na kofetarico Marijo nismo pozabili, zaradi bolezni je bila namreč odsotna.

Sedaj pa vsi nestrpno čakamo, koga bomo obdarili, koga bomo presenetili. Mislim, da česa podobnega stanovalci še nismo doživeli, prav tako ne naši sorodniki. Hvala voditeljici in gostji za čudovito idejo ter za čas, ki ga lahko preživimo skupaj.

Da ne pozabim – vmes smo pili dobro kavico in se sladkali z dobrotami.

A. B., članica Kofetkarjev

Naš župnik Janez

Srečanje Kofetkarjev 20. decembra 2019.
Ob prihodu nam je moderatorka ponudila svoje domače pecivo, tudi dietično, in kavico. Nekateri so poskusili »borovničke«. Navzoči so bili še poleg Saše gospa Marija Klančar, gospa Meri, še naša Mara z vnukinjo – tako so nas bolj »zbegali«, kdo je skriti gost. Nizka postava gosta se je, ko se je usedel, kar zgubila. Čevlji so le izdali moško postavo. Na koncu je »ven prišel« kar naš župnik Janez. Po prvem presenečenju je sledilo vprašanje: »Ali ste bili danes pri sveti spovedi?« Bog natančno ve, kakšni smo. Vsak se trudi in hodi po svoji življenjski poti ... Tako je stekel pogovor – življenjska izkušnja našega gosta, ki je že 59. po vrsti pri Kofetkarjih.

Doma je iz Mengša. V družini je bilo 8 otrok. Zadnja sta bila dvojčka. Starša sta bila odprta za življenje – kljub težavam. Imeli so manjšo kmetijo. Redili so dva konja, krave. Oče je bil rudar v Franciji. Pri 49-ih

letih je zbolel za multipleks sklerozo, na koncu je bil na vozičku. Rekel je, da lahko vse potrpi, le da bi oba sinova bila dobra duhovnika, če sta se odločila za bogoslovje.

Otroci so rasli ob koncu vojne in po koncu le-te, ko so bile razmere težke. Zaradi vere so bili v družbi prezirani, pa so prenesli. Od otrok je bil on najbolj bolan. Mama mu je pomagala, kolikor je mogla. V 2. razredu ga je učitelj vprašal, kaj jé, da je tako suh. Tehtal je le 25 kg.
Ponoči so po trije fantje spali v eni postelji. Seveda so se »borili« za odejo. Če je bilo stanje preglasno, je prihitela mama z metlo, s katero je zamahnila. Rekla je: »Eden je že pravi.« Stanje se je umirilo. Seveda je bolj bolelo mamo kot pa fante.

Sveto pismo pravi: »Mož je glava družine, žena je srce.« Ko se je naš gost odločil za bogoslovje, je škof Lenič vedel, da je v Pazinu prosto mesto za vpis. Vmes pa se je nenadoma spraznilo mesto v Vipavi in vesel se je napotil tja kar sam. Kupil je napačno karto za Idrijo. V hipu se je vrnil in zamenjal karto. Ob prihodu v Vipavo so ostali dijaki že začeli pisati nalogo. Sam se je usedel ob vhodu in pisal, pisal in bil sprejet. To je bil vesel tako kot tudi njegov župnik, ker je imel sedaj dva bogoslovca v Vipavi. Vendar tega Janezu ni omenil.
Ob odhodu v vojsko si je kupil kitaro. Tako je pel in si dvigal razpoloženje. Prepeval je tudi med delom v skladišču – latinsko niso razumeli, tako niso vedeli, kaj poje.

V družini sta dva pela na koru. Očetov stric pa je pel celo v milanski Scali.
Opazil je, da je mama osebno veliko molila, posebno, ko je odšel v semenišče – to je bilo leta 1962.

Nam je podaril modro misel: BOŽIČ NAJ BO VSAK DAN V TVOJEM SRCU.

Ob slovesu smo vsi zapeli SVETO NOČ … Hvala gospodu Janezu za obisk! Nestrpno se sprašujemo, kdo bo naš 60. gost. Se že veselimo.

A. B., članica Kofetkarjev

Gost upokojeni škof Uran

60. srečanje Kofetkarjev v petek, 27. 12. 2019, v Jožefovi dvorani.
Prišli so tudi člani Karitas in g. župnik Janez, ki je praznoval svoj god. Čestitali smo mu in zapeli. Naše petje je spremljala ga. Hedvika s harmoniko. Bila je že naš skriti gost, obvlada tudi igranje na violino in orgle.

Moderatorka Terezija je povabila posebnega gosta. Nekaj časa smo ugibali: je moški, ne igra harmonike, poje, ni mlad, je že upokojen, v Logatcu je že bil, izobražen, iz kmečke družine, doma ima ovčke, ni rovtarski župnik. On pase krščene ovčice … doma je z Gorenjske, bil je župnik v Šentvidu (to je bila pomoč!). Uganili so oni, ki so bili pri polnočnici – gost je upokojeni škof Uran.

Gospod je začel razlagati dogodke okrog božiča: tudi v Betlehemu so bile hude zime. Ob Jezusovem rojstvu so pastirji pomagali pri prenočišču. Malo dete je bilo v središču dogodka. Herod je umoril že svoja dva sinova, ker se je bal za prestol. Nato je pomoril še množico dečkov do dveh let starosti.
Sveti Jožef je bil opomnjen v spanju, kam naj beži.

Škof je nadaljeval: »Tudi, če je človekovo življenje postalo »štala«, nosimo v sebi hrepenenje po dobrem in lepem.«
Gost je omenil, da je maševal v Hospicu, nato je še obiskal vse bolnike po sobah. Opozorili so ga, da je v eni sobi nasprotnik vere in naj ne vstopi. Gospod je le odprl vrata bolnikove sobe, vstopil in našel primerne besede, s katerimi je ogrel bolnika. Ta mu je na koncu obiska povedal svojo zgodbo: ima vse zakramente, bil je tudi ministrant.

Zgodila se mu je krivica – pa je zasovražil vse. Škof mu je ponavljal: BOG TE LJUBI! in tako uspel s svojim poslanstvom.

V Hospicu je bila tudi 35-letna bolnica, ki je umirala. S svojo vero je presenetila celo g. Urana, ko je izjavila, da komaj čaka, da bo srečala GOSPODA iz obličja v obličje. Domači so molili za njeno ozdravitev.
Nadalje je gost povedal, da je božični čas tisti čas, da se zavemo, koliko smo »štala«.
Škof nosi na prsih velik lesen križ. Narejen je iz veje zelo starega drevesa v Sveti deželi.
O svojem petju je gost povedal, da do 5. razreda ni pel. Na mamino željo je dve leti »fušal« na koru. Svoj glas je preizkušal pod betonskim mostom – tam je odmevalo. Po tolikem trudu se po njegovem mnenju vsakemu vrne vsaj del nadarjenosti za petje.
Nato smo zapeli *Glej zvezdice božje, Sveta noč, Tam stoji pa hlevček, Kaj se vam zdi, pastirci vi …*

Medtem je ga. Silva v dvorano pripeljala torto. Gost je povedal, kako je bilo o božiču pri njih doma: oče se je opravičil svoji družini, če je kaj narobe naredil. Tudi on vse oprošča, kar so mu »zagodli« med letom. Zahvalil se je, ker so tudi veliko skupaj postorili, da so se imeli lepo. Starši so vedno opozarjali: »Če ne moreš kaj dobrega storiti, tudi slabega ni treba.«

Njegov spomin po vojni: vse kmete so silili v zadruge, tedaj je imel 6 let. Zadnjo kravo so vzeli iz hleva. Mama je zajokala. Oče je bil sam v sobi in je kleče molil. Ob tem se je sin zamislil: »Oče tesar, pogumen in močan, sedaj kleči pred svojim Bogom.«
Kot postranski zaslužek je oče vozil pesek – v kamnolomu so pesek sejali. Dvakrat sejan je bil za malto. Ob vožnji je otrok dobil kak dinar. Očetu so plačali dostavo. Zgodilo se je – ne redko – da so pesek naložili zvrhano mero. Oče je naročil: ti nimajo denarja, ne bodo plačali. Seveda tudi deček ni dobil dinarja. To je bilo zanj tedaj še nerazumljivo; celo ni se mu zdelo prav.

Kot študent se je vpisal na zgodovino in filozofijo. Septembra 1964 je ministriral pri maši na Šmarni gori. Maševal je g. Perko. Po maši ga je mašnik vprašal: »Lojze, al' misliš, da si se prav odločil?« Svetoval mu je

devetdnevnico in romanje na Brezje, da bo našel pravo odločitev. Pri Mariji je nekako slišal: »V lemenat, nikjer ne boš naredil toliko DOBREGA kot v tem poklicu.«

Posebno poglavje je bila vojska: imel je karakteristiko – versko blazen, nevaren! Dva meseca mu niso dali puške. Nato je ob streljanju v tarčo za njim stal vojak »v pripravljenosti«. Lahko bi začel ciljati okrog sebe.
Ob slovesu mu je vnuk Marije Klančar izročil božično korenino, ga. Saša pa svojo sliko, oba sta dobila tudi podobico. Na koncu nas je vse blagoslovil, dal podobice s podpisom in zaželel vse lepo.
Bog plačaj za trud vsem, gostu g. Uranu, vsem organizatorjem in osebju iz kuhinje, da smo se imeli božično lepo.

Članica Kofetkarjev

MEDGENERACIJSKE SKUPINE

- BETANIJA: sreda ob 15. uri v V. nadstropju Doma Lazar
- EMAVS: torek ob 15. uri v V. nadstropju Doma Lazar
- MARIJA: četrtek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije
- MARTA: torek ob 15. uri v jedilnici Doma Marije

TEDENSKE AKTIVNOSTI

- PONEDELJEK, SREDA, PETEK ob 7.10: telovadba v Domu Marije;
- PONEDELJEK, SREDA, PETEK ob 9.00: telovadba v Domu Lazar;
- PONEDELJEK ob 9. 00: vaje za spomin v Domu Marija;
- TOREK ob 9. uri: vaje za spomin v V. nadstropju Doma Lazar;
- TOREK ob 9. uri: gibanje in vaje za spomin v Domu Marta;
- TOREK ob 11. uri: gibanje in vaje za spomin v Domu Lazar IV. nad.;
- SREDA ob 9:45: gibanje ob glasbi v Domu Marta;
- ČETRTEK ob 9. uri: kreativna delavnica v pritličju Doma Marta;
- PETEK ob 10.30: sv. maša v kapeli Doma;
- NEDELJA ob 10. uri: sv. maša v župnijski cerkvi.

MESEČNE AKTIVNOSTI

- PONEDELJEK, 6. 1. 2020, ob 10. uri: sv. maša v farni cerkviSveti trije kralji;
- SREDA, 15. 1. 2020, ob 9.30: obisk otrok in skupne delavnice;
- ČETRTEK, 16. 1. 2020, ob 9. uri: knjižničarka na obisku;
- ČETRTEK, 16. 1. 2020, ob 19. uri: predavanje za odrasle (Marko Frelih);
- PONEDELJEK, 27. 1. 2020, ob 18. uri: sv. maša za vse pokojne v pret. letu v farni cerkvi;
- SREDA, 29. 1. 2020, ob 9:15: KINO v Jožefovi dvorani;
- ČETRTEK, 30. 1. 2020, ob 14. uri: praznovanje rojstnih dni;

Meni pa je dobro, da sem blizu Tebe, moj Bog.
Ps 73,28

Jakob Logar

Blagor vam, ker ste se že tukaj veselili srečne večnosti.

RAZVEDRILO

Kombinirano računanje
Pred vami so preproste računske naloge seštevanja in odštevanja. Pri računanju uporabljajte dve pravili:

1. Kadar je zgornji znesek večji, spodnji znesek od zgornjega odštejte
2. Kadar je zgornji znesek manjši, spodnji znesek prištejte zgornjemu.

9+4-6 =	5+6-4 =	8+6-9 =
8-2+3 =	3+8-2 =	7-4+5 =
_____	_____	_____
6-3+9 =	9+7-4 =	9+3-7 =
8+7-6 =	6-4+2 =	5+8+3 =
_____	_____	_____

SMEJALNICA

- Zdravnik mi je rekel, da se bom rešil revme samo, če se bom izogibal vode.«
  »Ja in …?«
  »Ne moreš si misliti, kako se zdim sam sebi neumen, ko sedim v prazni kadi in se na suho drgnem s krtačo.«

- »Tone, ali si res kupil kozo? Kje jo pa imaš? Saj vendar živiš v bloku.« »Ja v kopalnici prebiva.« »A ja? Kaj pa smrad?« Tone: »O, se bo že navadila.«

- Na Gorenjčev vrt zaide kokoš. Žena hitro pravi možu: »Pojejmo jo.« Mož pa: »Ne! Počakajmo, da bo znesla jajce!«

Zapisala Danica Kobal

Izdaja Dom Marije in Marte Logatec. Ureja Leonida Župančič.